

ניצוצי אור זידיטשע

מאמדי ב"ק אדמו"ר מזידיטשע של"א

גליק צ"ו

פרשת כי תצא תשנ"ו

יוצא לאור על ידי

קהל חסד לאברהם זידיטשוב

פה שיקאגו יצ"ו

3135 W. Devon Ave.

Chicago IL 60659

לקבלת הגליון מידי שבוע:

nitzoitzei@gmail.com

mso0548524363@gmail.com

כתיבה עריכה וניהול: אברהם אבא צוקרמן

עיצוב ועימוד:

KOTERET
Perfect design for you

Koteret.imud@gmail.com

ניצוצי אור זידיטשע

מאמרי ב"ק אדמו"ר מזידיטשע של"א

גלייב צו

פרשת כי תצא תשפ"ד

תוכן הענינים

מאמדי הפרשה

מאמר א'

מאמר כי תצא למלחמת הוצדק.....
ללמוד מהיציאה"ר שמפתה את האדם את אט וכך בקבלות טובות ילך מעט מעט ולזמן קצוב וכך יצליח להתעלות
צפרא דשבתא פרשת כי תצא תשפ"ה

מאמרים חדשים

מאמר א'

עבודה בהשקעה מועטת ותוצאות גדולים ורבים מאוד.....
שלושה עובדות משנים האחרונות של פעולות פשוטות שלא היה עליהם חיוב וגרמו נפלאות בהפצת תורה וענייני יהדות וזה עבודת חודש אלול להשקיע עתה במה שצריך בלא לצפות לתוצאה
רעוא דרעון פרשת ראה תשפ"ו
סאקעט לייק מאנטיסעלאו יצ"ו

מאמר ב'

חשבון הנפש בחודש אלול לשים על עצמו מעוררים ומשפיעים ודברי ספה"ק לדומם נפשו.....
נעיצת פרשת נתינת שופטים לעגלה ערופה שדומז על מי שמקשה ערפו וצריך לשים עליו שופטים ושוטרים מנהיגים וצדיקים כדי לעורר נפשו לתשובת חודש אלול וימי הרחמים
רעוא דרעון פרשת שופטים תשפ"ו
סאקעט לייק מאנטיסעלאו יצ"ו

מאמר ג'

עסק התורה בשמחה בימי בין הזמנים.....
חידושו של אור החיים הק' שאין ללמוד תורה בעצבות והביאור מפני שאינו מכיר במעלת התורה ובפרט בבין הזמנים שאין לנו השגה ביקר וחשיבות מעשינו
דרשה לבחורים בקעמפ - קין תשפ"ו

מאמרי
הפרשה

מאמר כי תצא למלחמת היצר

ללמוד מהיצה"ר שמפתה את האדם אט אט וכך
בקבלות טובות ילך מעט מעט ולזמן קצוב וכך
יצליח להתעלות

צפרא דשבתא פרשת כי תצא תשפ"ה

א.

פרשת כי תצא לעולם בחודש אלול ולכן עיקר הפרשה היא על מלחמת היצר
וניצוחו בחודש הרחמים הזה

רבי בונים מפארשיסחא זצוק"ל
אמר (מובא בספה"ק רמתיים צופים אות
נ"ה וכן מוזכר בספרי הרה"ק רבי צדוק
הכהן זצוק"ל) שהפירוש הפשוט של
הפסוק הזה הוא על היצר הרע,
ויש לבאר ענין זה.

ויש לומר כוונת ענין זה,
דמאחר וקוראים פרשה זו לעולם
בחודש אלול, על כן ביותר יש
לרמוז ענין המלחמה על מלחמת
היצר שזה עיקר העבודה בחודש
אלול שהוא זמן תשובה לכל, על
כן עת וחפץ דווקא בזמן הזה
לעורר הזמן על ידי הקריאה
להתגבר ולהתמיד במלחמת היצר
הרע, ולכן האריכו הספרים כל כך
שזהו הפשט הפשוט בפסוק זה, כי
אכן זהו עבודת הזמן בתקופה זו.

בפרשתן (דברים כא, י) "כִּי תֵצֵא
לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ ה'
אֵלֶיךָ בְּיָדָהּ".

ובספרים הקדושים מאריכים
מאוד בענין פרשה זו שעיקרה
קאי על מלחמת היצר הרע שהוא
האויב האמיתי ושונא לאדם
ביותר, ועליו נאמר "כי תצא
למלחמה על אויבך", שעליך אך
לצאת למלחמת היצר ואז נתנו ה'
אלוקיך בידך.

ואמנם יש לבאר הלא פשטות
הפסוק קאי על מלחמת ישראל
עם הגויים, ומדוע מפרשי התורה
וצדיקי הדורות הרבו כל כך
להאריך ולפרש מכאן על מלחמת
היצר, עד שמצאנו שהרה"ק הרבי

ב.

בתחבולות תעשה מלחמה לקבל קבלה טובה רק לחודש אלול וממילא כבר ימשיך כל השנה

והדברים אמורים אחר שבסייעתא דשמיא זכינו כאן בבית מדרשן לסדר נפלא של קביעת עתים לתורה בכל ערב, כאשר ייסד כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל, שייסד דבר זה כבר לפני למעלה מארבעים שנה ויגע להנחיל וללמד את הציבור לסדר סדר קבוע של לימוד בכל ערב בבית המדרש ודבר זה בא לו ביגיעה רבה ועצומה, כי באותם השנים היה נראה דבר זה רחוק מן המציאות ממש, ואף אחד לא תפס בדעתו איך שייך שבעלי בתים יצאו מביתם בלילה ללמוד תורה, כי חזיון כזה היה ממש בגדר נס ופלא שיצליח בעיר שיקאגו, אבל בסייעתא דשמיא היום הדבר מובן מאליו עד שאין מבינים איך היה שייך שלא היה לכל אחד סדר לימוד בכל ערב.

ואופן הצלחתו של כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל בדבר זה הייתה באופן של "בתחבולות תעשה לך מלחמה" (משלי כה, ו) שמקודם תיקן את הענין כחיזוק לימי חודש אלול בלבד שיבוא כל אחד לקבוע עתים בתורה הקדושה במשך חודש קדוש

הנה בסוף הפרשה באה פרשת מחיית עמלק וכדכתיב (דברים כה, יז-יט): "זָכוֹר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ עֲמָלֵק בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם אֲשֶׁר קָרָה בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֶב בָּךְ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיַף וַיִּגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים וְגו'".

וזאת נודע שבתורה כל דבר נעוץ סופו בתחילתו ותחילתו בסופו, ואם כן בוודאי יש קשר ושייכות בין תחילת הפרשה לסופה, ויש לבאר הקשר בין פסוקי "כי תצא למלחמה על אויבך" לענין מצוות מחיית עמלק.

ולבאר הענין נקדים לומר כמה ניצוצי אור שמהם נוכל לקחת חיזוק בעבודת הזמן של חודש אלול, דהנה איתא בגמרא ברכות (לב:): "תנו רבנן, ארבעה צריכין חזק, ואלו הן, תורה ומעשים טובים תפלה ודרך ארץ" ע"כ, ובוודאי מן הראוי בחודש אלול לחזק בדק בתינו ונפשנו בכל דבר, ובפרט בדברים אלו שצריכים חיזוק ממילא, ונעורר נא איזה נקודה להתחזק ולהתגבר בענין עסק התורה.

זה.

ואחר שכבר טעמו כי טוב ה' והתענגה נפשם על טוב טעם ומתיקות התורה, שעסקו אז בפרקים האחרונים של המסכתות הנלמדות בישיבות הקדושות, ומההצלחה הגדולה בחודש אלול הראשון נמשך הענין למשך כל השנה כולה, וב"ה עד היום אנו רואים את פירות אותה התחלה שנשתרש חזק מאד כאן בעירנו בס"ד ענין קביעת הלימוד בלילות לכל אחד, וזה נפעל על ידי חכמתו באופן עריכת מלחמת היצר בתחבולות.

ובוודאי מן הראוי להמשיך התחבולות הללו נגד היצר הרע, שעתה הוא זמן מוכשר לצאת למלחמה על האויב הוא היצר הרע, וכל אחד יכול להוסיף בתורה ובעבודת השי"ת, ולומר שעושה כן רק לחודש אלול, אבל בס"ד השי"ת יגמור בעדו ויצליחו להמשיך בקבלתו הטובה לשאר ימות השנה.

וראה נא מה שכתב בספה"ק חתם סופר (בפרשה דידן) לבאר ענין מלחמת היצר, וזל"ק: "או יאמר כדאיתא כשחוטא ישוב אל ה' בכל לבבו אל יסגף בתעניתו עד קצה האחרון, רק ילך ממדרגה למדרגה, וכמו כן כשיצא"ר בא לצדיק ומסיתו לחטוא

ג"כ בא אליו מעט מעט, היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך, ואל יסיתהו פעם אחת להטות מדרך הטובה אל דרך הרעה כי בוודאי לא ישמע לו, ע"כ יבוא אליו מעט מעט. "וזהו שאמר הכתוב 'כי תצא למלחמה על אויבך' פירוש על היצא"ר שהוא אויבך, 'ושבית שביו' כמו שהוא שב אותך, לא בא אצלך מיד בפעם אחד שתעשה חטא גדול רק מעט מעט כנ"ל, כן אם אתה בא אליו לשבותו, אל תבוא אליו עד קצה האחרון בפעם אחת, כי תפסת מרובה לא תפסת כנ"ל, שמעתי", עכל"ק.

ומבואר מדבריו הקדושים שהאדם צריך ללמוד תחבולות מהיצר הרע על דרך "מאויבי תחכמני", וכמו שהיצר הרע כאשר בא להחטיא ולהכשיל את האדם מתחיל בדבר קטן - היום אומר לו עשה כך ומחר אומר לו עשה כך וכו', ומעט מעט מביאו לדיוטא התחתונה ח"ו, כך צריך האדם ג"כ כאשר יבוא למלחמת היצר לגרשו ולבערו, שלא יהא בפעם אחת לקבל על עצמו סיגופים גדולים וכדומה או שילך במדרגות גדולות ונפלאות, אלא יתחיל במעט כפי מה שיוכל לעשות בעת כזו וכך מעת לעת ימשיך להתעלות יותר

ולפתותו כך: 'ראה את הקופת שרצים המזדנב בך ותבין שאינך יכול ואינך מסוגל להחזיק מעמד בעבודתך', וכלשונו של רש"י שם: "חסרי כח מחמת חטאם, שהיה הענין פולטן", ע"כ, והיינו שזינב והדביק בהם את עוונותיהם והזכיר לפנייהם אותם הפעמים שנכשלו ונפלו בחטא, וכך החלישו דעתם שכבר אינם יכולים להתגבר יותר, וכל כך היטו אותם את ישראל, עד שכבר לא יכלו להיפטר ממחשבות קשות הללו, וכך היו מחלישים את רוח ולב ישראל ח"ו, ולכן נרמז בתחילת הפרשה ענין מלחמת היצר, לומר לאדם: 'אתה תצא למלחמה, ותנסה להתעלות ולקבל על עצמך ככל שתוכל מעט מעט בלא להתיאש כלל, ואל תחשוב עצמך לנחשל ונכשל, אלא התחזק ביתר שאת ואז אתה מובטח בהבטחת התורה, 'ונתנו ד' אלקיך בידך ושבת שביו'.

ויותר ואז יזכה לנצח את היצר הרע ולהתרומם בדרכי התורה.

וכמו שביארנו לעיל דרך המלחמה בתחבולות, כי אם יקבל על עצמו לקבוע עתים לתורה בתמידות כל השנה, יקשה עליו מאוד להחזיק מעמד בזה וממילא יתייאש ויפול לגמרי, ועל זאת העצה היעוצה היא שיתעורר האדם ויקבל על עצמו קביעת עתים לתורה רק לחודש אלול בלבד, ובזה יקל לו הקבלה הזאת, ואחר כך כאשר ירגיל עצמו בכך, הרי בוודאי יתקשר בקשר עליון לאורייתא ולא תמוש ממנו כל ימי חייו.

ובזה יתבאר נעיצת סוף הפרשה - מצוות מחיית עמלק לתחילתה - מלחמת היצר הרע, שהרי אצל עמלק נאמר "ויזנב בך כל הנחשלים אחריו", והיינו שדרכו של עמלק - דרכו של היצר הרע היא להחליש לב האדם ולתלות בו כונב את כל מכשלותיו ונפילותיו, להראות לו

ג.

מעט מן האור דוחה הרבה חושך וב"ה יש ריבוי אופנים לקביעת עתים כמו ריבוי שפע הגשמיות בעולם

בקריאת תיבת 'ונתנו' מוטעמת בטעם 'גרשיים' שאופן קריאתו הוא שהקול עולה מעט מעט עד

ואפשר להוסיף בזה בדרך רמז על פי טעמי המקרא בפסוק "ונתנו ה' אלקיך בידך", דהנה הטעם

ותקוותינו הוא שיהא כאן בבית המדרש כמו שהיו מספרים על העיירות בשנות קדם שבחודש אלול היו בתי המדרשות מלאים עד אפס מקום והבעלי בתים היו יושבים והוגים בתורה ואומרים תהלים כל חודש אלול, ובעזרשי"ת נזכה שכאן גם כן יהיה באותה בחינה.

ובכן החלש יאמר גיבור אני להצטרף ללגיונו של מלך, וכמו שהיה כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל מעורר תמיד להשתמש בתכסיס 'מאויבי תחכמני' נגד היצר הרע, ולכן כמו שרואים בזמננו בענייני הגשמיות שבכל דבר יש מבחר גדול, ואדם שרוצה לקנות דבר מה הרי הוא מוצא בזה ריבוי עצום של כמה וכמה מינים וסוגים שונים, וכמו כן ברוחניות זכינו שיש כאן ריבוי שיעורים וחבורות וחברות, וכל הרוצה יכול לבוא וליטול מה שליבו חפץ ולהצטרף לכח הציבור באופן שיהיה מרצה ומלא סיפוק בלימודו בס"ד.

ויתן השי"ת שנזכה שעל ידי עבודתנו בחודש אלול יימחה שמו של עמלק בשלימות ויהא השם שלם והכסא שלם, ונזכה לגאולה שלימה הכללית והפרטית ולשנת גאולה וישועה, אכ"ר.

שמגיע למעלה, ויש לומר הרמז בזה, שבדרך נצחון המלחמה לא נירא ולא נחת מהיצר הרע, אלא נצא למלחמה ובתחבולות נעלה מעט מעט מעלה מעלה עד שנזכה בס"ד להתגבר עליו ולנצחו, וכדברי החתם סופר לעיל שכך יזכה ל"ושבית שביו".

ואל תתמה איך תתכן הצלחה ונצחון להתגבר על כל פיתויי וכשלונות היצר בפעולה אחת קטנה, דהלא ידוע הכלל שמעט מן האור דוחה הרבה מן החושך, והיינו שכאשר הולכים בדרך התורה שהיא אור אזי אף שמתחילים מעט מעט, מכל מקום זוכים לדחות הרבה הרבה מן החושך, ובמעט האור הזה יכול האדם לקבל סיפוק ורצון ולהתחזק ביתר שאת ויתר עוז להוסיף חיל בתורה ועבודה ולנצח במלחמת החיים נגד היצר הרע.

והנה זכינו בעזרתו יתברך שנתרכו ספסלי דבי מדרשא ויש כאן בביהמ"ד כמה וכמה חבורות בלימוד התורה, בגמרא בבקיות ובעיון, סדרי עמוד היומי ודף היומי וסדרי הלכה ומשנה ברורה, וחבורת 'אורייתא', 'שבת' ועוד, וזה לבד מלומדים יקרים בחברות כל אחד לפי עניינו, ובאמת רצוננו

מאמרים
חדשים

עבודה בהשקעה מועטת ותוצאות גדולים ורבים מאוד

שלושה עובדות משנים האחרונות של פעולות פשוטות שלא היה עליהם חיוב וגרמו נפלאות בהפצת תורה וענייני יהדות וזה עבודת חודש אלול להשקיע עתה במה שצריך בלא לצפות לתוצאה

רעוא דרעוין פרשת ראה תשפ"ו
סאקעט לייק מאנטיסעלאו יצ"ו

א.

השקעה מעט ומעשים שלא חשבו שיהא מהם תועלת ומהם יצאו דברים גדולים בכל העולם

בעולם אף שאין יודעים מתחילה כמה תועלת יוכלו להפיק מדברים קטנים שעושים.

ואקדים בזה שלושה מאורעות שהיו בדור אחרון, מעשים קטנים שעשו בלא שהיו מחוייבים או נתבעים עליהם כלל, ואף באותו הזמן לא היה נראה שישפיעו מעשים הללו כל כך, אבל אחר כמה שנים ניכר היום פירות נפלאים שיצאו מאותם המעשים.

וראשונה אציג בזה את הספר הנפלא 'אמרות טהורות' דברי תורתו של כ"ק אדמו"ר

פותחין בכבוד אכסניא, מקום שהתפללו בו אבותי, מקום שהשפיעו בו תורה ועבודה, והתעלות רוחנית בכל העניינים.

בפרשת השבוע (דברים יא, כו) "רְאֵה אֲנִי נָתַן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרִכָּה".

וחשבתי התעוררות יקרה שיש לומר בפסוק זה, שכל אחד יכול ליקח לעצמו נקודת עבודה מעניין זה, שלא להרפות ידיים אף מדברים שאין רואים בהם הרבה תועלת והתקדמות, אבל באמת סוף דבר הוא שמכל השקעה קטנה יוצאים דברים גדולים והתעוררות נפלאה

של 'אמרות טהורות', ואף שבוודאי היה עדיף שילמדו הבחורים מתוך דברי הספה"ק בעצמם, אבל הלא בוודאי עדיף שלומדים מתוך ספר שמביא בשמם מאם לא ילמדו כלל, וזה חוץ מעוד כמה וכמה ספרים שיצאו לאור מאותם מאמרים, הדרכות ישירות ופנינים שונים על מועדים ועניינים שונים וכו'.

ונתבונן נא, מה שעשה כ"ק אדמו"ר מראמסטריווקא שבפשטות לא עלה על דעתו כלל שדבריו יעשו רושם כזה ויהפכו לנחלת הכלל ולזיכוי הרבים בקנה מידה גדול כל כך, אבל הוא הלך בתמימות לעשות את חלקו לשם שמים, ומזה נעשה זכות הרבים עצום והתעלות גדולה ועצומה בכל מקום.

ומאורע נוסף על זה הדרך היה אצל כ"ק מרן אאמו"ר זצוק"ל שבעת שהתעטר בכתר ההנהגה בשנת תשכ"ז והמשיך את דרכו של אא"ז זצוק"ל בהנהגת העדה, לא היה אז המנהג שידברו דרשות בצפרא דשבתא, כי באמת לא היה נהוג כן בארצות מכורתם באירופה, והיו מדברים רק ברעוא דרעוין, אבל כיון שבארה"ב היה מנהג זה שהרבנים היו מדברים אחר התפילה בשבת קודש בבוקר, לכן זכור אותו האיש לטוב ה"ה ר' ישראל זלמן

מראמסטריווקא זצוק"ל מארה"ב, שבאמת היה לו ציבור קטן מאוד בתחילת דרכו, שלושים או ארבעים איש, וגם היה אדם שבטבעו היה הדיבור קשה עליו מאוד, ולא היו מבינים דיבוריו, עד שרוב הפעמים היו צריכים לחזור אחריו ולבאר כוונתו, ובפרט שהמנהג בטשערנוביל היה שלא לומר תורה כליל שבת בשולחן הטהור, ובקל היה יכול לפטור עצמו מלומר תורה, שהלא ממילא אנשים בה מעט, ומתוכם כמה יחידים שהבינו דבריו, ואף מצד המנהג לא נהגו כן, אבל הוא הבין בדעתו שילך בתמימות ויאמר כמה דיבורים מחסידישע ספרים על השולחן על אף הקושי ועל אף שלא היה נראה שיהא מזה איזה תועלת גדולה.

והחליט בדעתו הרחבה זצוק"ל שיעשה כלשון הפסוק בתהלים (כו, יא) **"וְאֲנִי בְּתַמִּי אֵלֶיךָ"** לעשות מה שאני יכול אף בלא שיצא מזה איזה תועלת רבתי.

והנה למעשה כהיום ספר 'אמרות טהורות' שיצא מאותם מאמרים הוא ספר נפוץ כל כך שנותנים אותו לכל בחור בר מצוה, ואף בני שיחי' שנכנס לעול המצוות באחרונה, מתוך כמה עשרות ספרים קיבל גם שני סטים

לקבל דרשה בשבת בבוקר, כי היה יכול בקל להחליט שאם הרב לא רוצה, מדוע ינסה שוב, וגם כ"ק אאמו"ר לא הכיר את המנהג, ולא רצה להעמיס על הציבור והיה יכול לפטור עצמו בקל, אבל כיון שלא וויתרו והחליטו על אף שאין מוכרחים, לעשות בכל זאת את המוטל עליהם ואולי יתחזקו מזה אחד או שניים, ומשם נוצר ריבוי עצום של דברי תורה יקרים מפז ויצא מזה תועלת מרובה לאנשים ששמעו את לקחו משך השנים.

והדבר השלישי שיש לספר לכבוד יומא דהילולא של הרה"ק מסאטמאר זצוק"ל שבעת בואו לארה"ב אפילו לא היה לו מניין לתפילות בבית מדרשו באמצע השבוע, ורק בשבת היה לו מניין מיוחד, ובאמצע השבוע היה מתפלל בבית הכנסת של אגודת ישראל אצל הרב רוטנברג זצ"ל, ולפעמים היו צריכים לאסוף מניין בכל יום כדי שיוכלו להתפלל יחד.

והיה יכול הרה"ק מסאטמאר לפטור עצמו בקל ולומר 'כך הוא המציאות כאן באמריקה, ואי אפשר לשוב ולהחזיר את מה שהיה קודם המלחמה, ציבור גדול של יראים ושלמים, אבל הוא לא וויתר ותבע להקים ולעשות את ישראל כמו

רובינסון ז"ל שבא לבקש מאת כ"ק אאמו"ר שידבר איזה דברים על הפרשה אחר התפילה בבוקר, בכדי שיוכל לחזור על הדברים בשעת הסעודה ויהיה בפיו איזה דברי תורה ראויים לכבוד שבת, וכ"ק אאמו"ר דחה אותו בתחילה כי לא רצה לשנות את מנהג אבותיו, ואף כששב וביקש שוב פעם, דחאו אאמו"ר ולא קיבל בקשתו, אבל לכשביקש בשלישית, התיישב כ"ק אאמו"ר בדבר והחליט שהלא כל מה שרוצה יהודי זה שיהיה בפיו דברי תורה, והוא רוצה לשמוע ולקבל דברי אמת, וכמה קשה יהיה כבר לומר מעט דרוש בכל שבת לכמה דקות, ומדוע לסרב לבקשה קדושה זו של איש ישראל שרוצה לשמוע דברי תורה מידי שבת בשבתו, והסכים לנסות לומר איזה דרוש בכל שבת בבוקר.

והנה מאז עברו יותר מחמישים שנה, שבהם דרש כ"ק אאמו"ר מידי שבת בשבתו, דרושים נפלאים והנחיל השקפת החיים הברורה בכל ענייני היהדות, ולא זו אף זו שדרשות אלו היו חריפים ומלאי הדרכה ישרה ומוסר נוקב על ענייני הזמן, וכל דברי התורה הנפלאים הללו נזקפים לזכותו של אותו יהודי שלא וויתר והתעקש

זו, והיא אימפריה של תורה וחסד, וכל זה התחיל מתמימות והשקעה קטנה של הרה"ק מסאטמאר שעשה לשם שמים בלא לחשוב אם מעשיו יועילו הרבה או לא.

במדרגה שהיו בארצות אירופה, וכך השריש יסודות איתנים ולא וויתר על קוצו של יוד, והנה מי מילל ומי פילל על שלושים או ארבעים אלפי בתי אב שיש היום בקהילת קודש

ב.

צריך לראות מה יכול להוסיף בעבודת ה' ולחזק אחרים ובני משפחה וידאה ברכה בעמלו

בכל מקצועות היהדות דרך הטלפון, ומשם התעוררנו מדוע לא להמשיך התעוררות זו תמיד, שהרי מציאות היא שקשה לאדם לקשור קשר עם אחרים שאינם בגילו ודעתו, כגון בתוך המשפחה זקנים עם נערים, וכמעט שאין מדברים ומתחברים זה עם זה, והצענו לעשות אסיפות בטלפון, לקבוע איזה זמן לשיחה ללמוד כמה הלכות או ענייני אמונה ובטחון והשגחה פרטית וכדומה, וזה יכול להיות אם עם בנותיה, או אב עם בנים, או אדם עם נכדיו וכדומה כל מיני אופנים ורעיונות שונים שיכולים להתקשר ולהתחבר, וזה נותן לאדם המון שמחה וסיפוק להיות שייך ומחובר למשפחתו ובני ביתו על ידי תוכן טוב שמעוררו ומרומם נפשו.

ואמנם זה נראה דבר קטן ואינו מועיל הרבה, אבל המציאות הוכיחה שיש מזה תועלת עצומה

וזה יש לומר הרמז בפסוקי פרשתן "ראה אנכי" - שאדם צריך לראות את עצמו ולמצוא בתוך תוכו, מה שיכול להוסיף ולהשקיע דברים קטנים לקיים "אנכי נותן לפניכם היום" - מה יכול להוסיף 'היום' בעבודת השי"ת, בלא לחשב ולצפות למה שיהיה מזה אחר זמן רב, אם יהיה תועלת ואם יצליח להגיע להתקדמות רבה, אלא רק לעשות מה שצריך לעשות עתה חלקו בעבודתו היום, והשי"ת יגמור בעדו לטובה וישלים מעשיו שיוציאו פירות טובים ומעולים.

וזה כבר אמרנו והצענו בכמה מקומות עניין אחד קטן שכל אחד יכול לעשות ולגרום בזה תועלת עצומה, וזאת למדנו בתקופת הקורונה שהיו אנשים ספונים בביתם מחמת הנגיף שהזיק את ההמון ברחובות קריה, ואז התחדש מציאות של ריבוי תורה ושיעורים

עול תורה, קבלה קטנה, השקעה מועטת, אפילו שאין רואה תועלת ממנה, אבל ידע שמזה יכול לצאת תועלת גדולה מאוד ושינוי בכל תהלוכות החיים.

ויעזור השי"ת שנזכה לכתיבה וחתימה טובה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, בריאות איתנה ושפע גדול ונחת מהבנים והבנות, עדי נזכה בכוח חיזוק של כל אחד לקבל פני משיח צדקנו ולראות בניין בית מקדשנו ותפארתנו במהרה בימינו.

ונפלאה עד מאוד, ויכול לשנות חיים שלמים של צעירי הצאן שיגדלו ברוח אחרת ומתוך רגשי אמונה ובטחון והתחזקות וכדומה.

וזה הרמז "ראה אנכי נותן לפניכם" - שכל אחד יראה מה הוא יכול לתת מתוכו, ורק יתחיל וינסה דברים קטנים פעוטים, וממילא יראה ברכה ושמחה בעמלו.

ובעומדנו כה בשבת מברכים חודש אלול, שבראש חודש עלה משה למרום לקבל התורה, כך צריך אדם להתרומם ולקבל עליו

חשבון הנפש בחודש אלול לשים על עצמו מעוררים ומשפיעים ודברי ספה"ק לרומם נפשו

נעיצת פרשת נתינת שופטים לעגלה ערופה שרומז
על מי שמקשה ערפו וצריך לשים עליו שופטים
ושוטרים מנהיגים וצדיקים כדי לעורר נפשו
לתשובת חודש אלול וימי הרחמים

רעוא דרעוין פרשת שופטים תשפ"ו
סאקעט לייק מאנטיסעלאו יצ"ו

א.

נעיצת תחילת הפרשה בסופה בפרשת עגלה ערופה ושייכותה בזמן הזה
ובחזיון לחודש אלול

ובאמת ענין זה של עגלה
ערופה יש להתבונן בו איך שייכת
פרשה זו לדורות עולם, שהרי
בזמן הזה אין לנו את הסנהדרין
הגדולה שבירושלים, והתורה הלא
היא נצחית לכל הדורות, ואיזה
התעוררות נוכל להוציא מפרשה זו
בימינו אנו.

וכן יש למצוא רמז בפרשת
בדרכי העבודה של ימי חודש
אלול, ימים של תשובה ותיקון
המעשים, שתמיד נקראת פרשה זו
בימים אלו מרוממים.

בריש פרשתן (דברים טז, יח) "שֹׁפְטִים
וְשֹׁטְרִים תִּתֵּן לָהֶם בְּכָל שְׁעָרֶיךָ", וכיון
דכללא היא בכל התורה שהיא נעוצה
תחילתה בסופה וסופה בתחילתה, כן
הוא בפרשיותיה ופרקיה וענייניה,
ולכן יש למצוא קשר ושייכות
מפרשת שופטים ושוטרים לסוף
הפרשה שמסתיימת בפרשת עגלה
ערופה, כדכתיב (שם כא, א-ט) "כִּי יִמָּצָא
חָלָל בְּאֶרֶץ ה' וְיֵצְאוּ זִקְנֵיהָ וְשֹׁפְטֵיהָ
וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יְדִינוּ לֹא שָׁפְכוּ אֶת
הַדָּם הַזֶּה וְעִנִּינוּ לֹא רָאוּ כִּפּוּר לְעֵמֶךָ
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר פָּדִיתָ וְגו'".

ב.

החוטא הוא כחלל מת וצריך להתעורר בתשובה ואם מקשה ערפו צריכים זקני העיר לומר שעשו תפקידם ולא שפכו דמו

עליו על שהמית אותו בשאט בנפש ולא קיבל ברכותיו מאתו יתברך ועני חשוב כמת ממש.

"והנה חוץ מיום המיתה הזה הנה האדם גופא ברגע שהוא עובד בה' יתברך אז נקרא חי וכו', אבל ברגע שאינו עובד בה' לשמו יתברך נקרא מת וכו', וחז"ל אמרו (ברכות יח): רשעים בחייהם קרוין מתים וכו'", עכל"ק עיי"ש דבריו הנעימים.

ולפי זה 'חלל' שמת היינו אדם שיש בו בחינות שלא תיקן כראוי ולא מילא את זמניו ועתותיו לשם שמים, ולא הוציא כוחותיו מן הכוח אל הפועל ולכן נשאר ריק וחלל, ונרמז בלשון הכתוב 'חלל באדמה', שמתה נפשו בתוך הארציות והגשמיות של עולם הזה.

והנה לאדם כזה שיש בו בחינת מיתה זאת, שולח השי"ת אופנים להתעורר ולשוב בתשובה, כי הוא יושב ומצפה לישראל שיעשו תשובה, וזה על ידי שליחיו הנאמנים, צדיקים ומשפיעים ורבנים ומנהיגי ישראל שמעוררים את ישראל בכל עת על עניינים שונים ומאורעות הזמן, אלא שמוטל

ובדרך רמז יש לומר בעניין פרשת עגלה ערופה, שהחלל שמת רומז לאדם החוטא שהרי רשעים בחייהם קרויים מתים, ונרמזו בתיבת חלל שהוא לשון ריק, שהרשע יש בו בחינת ריקנות ובחינת מיתה לנפשו.

ועל דרך שכתב בספה"ק באר מים חיים (ריש פרשת חיי שרה) שכל יום שעובר בחוסר מעש מבלי שימלא בו מצוות ומעשים טובים, הוא כמו שהמית אותו היום, וזל"ק בתוך דבריו שם: "ואכן כיוונו שיזכיר לו כי יום הזה אשר איננו עובד בו לבוראו, ובפרט אם יעשה בו עוד דבר שלא כרצונו ח", הרי היום ההוא יום המיתה נקרא בשורש נשמתו והוא חושך ממש וכו', וידוע אשר קילקול יום זה אין לו תמורה ביום אחר, כי הלא כל יום ביומו צריך לעבוד בו עבודת ה' לתת לו מעין ברכותיו וכו', ועל כן, את זה יזכיר ליצרו יום המיתה, שיום העבירה שאינו עובד בו ה' יום המיתה נקרא ואינו נכנס כלל בכלל שני חייו וצריך להשלימו בפעם אחרת ואין מוסר גדול מזה.

"וחוץ מהכלל, היום גופא קובל

אלוקים שהשי"ת פועל להשיבו אליו, וזה לשון 'עגלה ערופה' מלשון קשה 'עורף' שאינו מקבל ואינו מתעורר לשוב אל השי"ת.

ומעתה אם מוצאים חלל כזה, שלא התנהג כהוגן משך השנה, ואף שהיה לפניו הרבה פעמים שעת הכושר להתעורר ולתקן דרכיו והרבה שלוחים נשלחו אליו מאת השי"ת להחזירו למוטב, אבל הוא הקשה עורפו כנגדם ולא קיבל מוסרם הטוב, אזי יוצאים 'זקני העיר' היינו הצדיקים והמנהיגים שאכן עוררו אותו וניסו להשיבו לדרך הטובה, והמה מעידים שעשו את תפקידם נאמנה והשתדלו לעוררו ולהשיבו למוטב, ולכן ידם לא שפכו את הדם הזה, כי הם ניסו ועוררו אותו, אלא שהוא מצידו לא קיבל את ההתעוררות והקשה ערפו נגדם.

ומעתה מובן שייכות הפרשה לחודש אלול, שיקח האדם מוסר לעצמו שלא יבוא למצב שיקשה עורפו מלקבל את ההתעוררות ששולח אליו השי"ת לעוררו ולתקן נשמתו בכל זמן ועת, ובפרט בחודש אלול שהוא זמן להתעורר ולתקן הדרכים ולהתבונן במעשיו אם הוציא כוחותיו כראוי בכל השנה.

על האדם לתת לב לשמוע ולקבל הדברים הללו ולרצות להתעורר מהם, אבל אם האדם מסיר אוזנו משמוע תורה ומוסר, הרי הוא דוחה בידיים את ההתעוררות ששלח אליו השי"ת להחזירו למוטב.

והכי נמי גם בספרים הקדושים, החל מתנאים והאמוראים, ואחר כך הראשונים והאחרונים, כל צדיקי הדורות, בעלי המוסר ותלמידי הבעל שם טוב שחיברו ספרים לרוב וכולם מלאים בהדרכה והשקפה והתעוררות תשובה, גדושים בעצות ודרכים איך להתקרב אליו יתברך ולעשות עבודתו כראוי ולהשלים תכלית נפשו בעולם הזה.

אבל האדם צריך לעסוק בספרים הללו מתוך התבוננות ומתוך התחברות והתעוררות, עד שיפעל הלימוד שינוי לטובה בנפשו ויביא אותו לידי מעשה, ודברי חכמים כדרבנות, מרוממים אותו ומוציאים ממנו עוד ועוד כוחות לחדש כוחותיו וחשקו לעבודת השי"ת.

ומעתה יש לומר שמי שלא שם ליבו אל ההתעוררות ששולח אליו השי"ת הן על ידי צדיקים ומשפיעי הדורות, והן על ידי הספרים הקדושים, הרי הוא קשה עורף, שהוא מפנה עורף לכל טובה וקרבת

וזה גופא הוא נעיצת ראש הפרשה לסופה, שאדם צריך לשים על עצמו שופטים ושוטרים היינו צדיקים ומשפיעים שיקבל מהם מוסר וחסידות, כדי שאכן יוכל לקבל מהם מוסר והדרכה, ואז יוכלו לעורר אותו להתקרב להשי"ת יותר ויותר.

וצריך כל אחד לעשות קל וחומר בעצמו, שאם הגשמיות וענייני העולם כל כך משפיעים עליו, וכל פרסומת שעושים היום בקול רעש משפיע עליו שיתאווה לעוד ועוד ענייני גשמיות ונוחיות והנאות עולם הזה, קל וחומר שיקח נא השפעה לטובה מריבוי ההתעוררות שהשי"ת שולח אליו, אם זה על ידי דברי מוסר וחיזוק שנותנים רבנים שונים בכל שעה ובכל מקום, ואם על ידי ספרי קודש מדורות הקודמים וגליונות מלאי תורה ועבודת השי"ת, שיכול לשאוב מהם מלוא חופנים התעוררות ודרכי עבודת השי"ת, וכך יתקרב להשי"ת יותר ויותר.

והמורם מכל זה לעשות כל אחד לעצמו שופטים ושוטרים, צדיקים ורבנים או ספרי מוסר והדרכה, וכך ידע שאם ח"ו יעשה איזה דבר שאינו הגון, אכתי יהיה מי שיעורר את נפשו ויוכל לשוב לקדושתו.

וזה יש לומר הרמז בפסוק

"שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", שתיבת 'שער' נטריקון 'ש - ער', היינו ש' רומז לשינה, ועל ידי שישים על עצמו שופטים ושוטרים, הרי הם יעוררוהו תמיד משנתו וכך יוכל להתחדש תדיר בעבודת השי"ת, ולכן כתיב 'תתן לך', שאותם השופטים והשוטרים הם מדברים אליך באופן אישי לכל אחד ואחד, ומסרתם הוא לסייע 'לך' לגלות מתוכך כוחותיך וכשרונותיך הטמונים בך.

ולכן אומרים בפיוט בימים הנוראים 'הפותח שער לדופקי בתשובה', היינו מי שבאמת דופק ורוצה מאוד שיקבלו תשובתו, הוא זוכה אכן שיפתח בפניו שער זה, לעוררו משנתו ולתת לו דרכים ועצות נכונות לעבודת השי"ת.

ויעזור השי"ת שנזכה אכן להתעורר כראוי בחודש הרחמים הזה, שלא יהיה בחינת 'חלל באדמה' אלא שיהיו עלינו שופטים ושוטרים, ובזכות התעוררות זו נזכה לכתובה וחתימה טובה ולשנת גאולה וישועה, ויפתח לנו שערי רחמים וחנינה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, עדי נזכה לתשובה שלמה ואמיתית וקרבת אלוקים קדושה בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

עסק התורה בשמחה בימי בין הזמנים

חידושו של אור החיים הק' שאין ללמוד תורה
בעצבות והביאור מפני שאינו מכיר במעלת התורה
ובפרט בבין הזמנים שאין לנו השגה ביקר וחשיבות
מעשינו

דרשה לבחורים בקעמפ - קיץ תשפ"ו

א.

כל תוספת בעסק התורה היא שמחה ויום טוב לאדם

יכולים לילך לכל מיני מקומות, אבל
בחרתם בחיים רוחניים לבוא דווקא
לקעמפ כאן כדי לשקוד על דלתי
תורה וקיימתם החלטתם שלא לאבד
הזמן היקר מלימוד התורה, ובוודאי
אתם מעלים בזה נחת רוח גדול
לעילא, ואין ספק שגם תראו רווח
וזכות בעולם הזה.

והנה דרשה זו הייתה צריכה
להיות כמה שעות, כי ביקשו שאביע
רגשי לבי על ההערכה והחשיבות
למראה הבחורים היקרים שמניחים
הבלי ותענוגי העולם ומנצלים את
ימי הקיץ לעסוק בתורה, ודבר זה
צריך להימשך כמה שעות.. אבל
מפאת קוצר הזמן אנקוט בקצירת
האומר, כמה מילין ונקודת חיזוק
יקרה.

ברשות הרב משה שמואל שנעל
שליט"א בן ירידנו הרב דוד שנעל
שליט"א שעוסק ופועל למען
הבחורים במסירות נפלאה, ויש
להזכיר בבית מדרש זה, שכאן היה
זקנו של הרב שנעל - הגבאי הראשון
של הבית המדרש לפני כשישים
שנה, והאמת היא שמה שרואים
כאן היום לא היה כך תמיד... אלא
על ידי אלו שנטלו אחריות וראו את
כוח העתיד להשקיע כאן בענייני
רוחניות, ועל ידי זה גדל ועשה פרי,
וברוך השם מעשי אבות סימן לבנים
בהמשך פעולתו לטובה אצל נכדו
שליט"א שהולך בדרכו ועושה ופועל
בלבות הצעירים לשם שמים.

ובאמת כמו כן כולכם אתם
חלוצים ועומדים בשער, כי הייתם

דהנה באור החיים הקדוש בריש פרשתן כתב דבר חידוש נפלא, וזל"ק: "עוד נתכוין שצריך שילמוד התורה בשמחה ולא בעצבון, כי דברי תורה אסורין לאבל", עכ"ל.

וכוונת דבריו הפוכה מההבנה הרגילה בדעת האדם בטעם איסור לימוד התורה לאבל, שההבנה הפשוטה הוא מפני שהתורה משמחת לבו של אדם ואסור לאבל להיות בשמחה, ואילו כאן יוצא מדברי האור החיים הקדוש להיפך, שאם האדם בעצבות, אסור לו ללמוד תורה, מפני שהתורה צריכה שמחה, וזה טעם שאבל אסור בתלמוד תורה כיון שהוא בעצבות והתורה צריכה שמחה.

ונראה לומר בדרך אפשר, שאם אדם בא ללמוד תורה ואינו מתמלא שמחה גדולה על זה, הרי זה הוא סימן שבאמת אין הוא יודע את מעלת ויקרת התורה ולכן אסור לו ללמוד, כי אינו מחשיבה ומייקרה בלבו כראוי.

ואדרבה, דווקא משום שלימוד התורה מביא שמחה לאדם, לכן צריך הוא להיות בשמחה גדולה על שזוכה לבוא ללמוד תורה, ולכן אם אינו שמח על שהולך עתה ללמוד, הרי זה סימן שאינו מייקר את התורה, ולכן אסור לו ללמוד.

והנה היום הוא חמשה עשר באב שעליו אמרו חז"ל (תענית כו:) 'לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באב וכיום הכיפורים', והלא יום הכיפורים יש בו בחינת קבלת התורה, שירד משה עם לוחות שניות ונתנם בשמחה לישראל, והכי נמי יש לומר על חמשה עשר באב שיש בו גם בחינת קבלת התורה כי מאז הוסיפו בלימוד התורה, כדברי חז"ל (בבא בתרא קכא:) שביום ט"ו באב פסקו לכרות עצים למערכה והיה יותר זמן פנוי ללימוד התורה: "רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו יום שפוסקין בו מלכרות עצים למערכה וכו', מכאן ואילך דמוסיף יוסיף [מן הלילה על היום לשנות יוסף ימים וכו', שמתוך שהלילות מאריכין והימים מתקצרים צריך לעסוק בלימודו גם בלילה. רש"י], ע"כ. ולכן יש בו בחינת יום טוב על מה שיש תוספת ללימוד התורה, ומבואר כדברינו שכל כמה שיכול אדם להוסיף בלימוד התורה, הוא תוספת שמחה, בחינת יום טוב.

וכמו כן רמזתי במה שנולד יששכר ביום עשירי באב, שאז יוצאים בדרך כלל לימי בין הזמנים, ודווקא ביום זה נולד יששכר שהוא כנגד התורה להורות על עסק התורה, שלא להפסיק בה אפילו בימי בין הזמנים, אלא אדרבה יתחזק ביתר שאת ללימוד התורה שהרי זה מהותו של

יששכר שנולד ביום זה, להורות על החיזוק בלימוד התורה בזמנים שיש בהם יותר רפיון.

יששכר שנולד ביום זה, ולא יפטור אדם עצמו בתואנות שעתה הוא בין הזמנים ואינו מחוייב כל כך, לכן נולד

ב.

אפילו ישראל אינו יודע כמה גדול ומעולה תורתו ומצוותיו

בעל דגל מחנה אפרים, שאפילו ישראל אינו יכול להבין מעלת וקדושת יקרת ישראל, והם עצמם אינם מעריכים די את מעלתם הרמה. ונמצא שמוטל עלינו העבודה להשריש בתוכנו כמה חשוב ומעולה הוא כל תיבה של תורה ותפילה, וכל פעולה של מצוה ויראת שמים, שצריך לייקר ולהעריך מאוד מאוד את מעשינו הללו.

וכפי שאמרנו גדולי תורה שבין הזמנים הוא אחד מהזמנים הכי מסוגלים להתעלות בתורה כראוי, כי יש הזדמנות לעסוק בתורה במה שלבו חפץ בלי מונע ומפריע, ועל ידי זה יכול אדם להפוך עצמו לבן עליה. ויעזור השי"ת שתזכו אכן להוציא כל אחד מתוכו את כוחותיו הנפלאים בעסק התורה ולהעריך ולייקר את מעשיו, ונזכה לראות ולהכיר קדושת ומעלת ישראל שעוסקים בתורה תדיר והתורה נר לרגליהם, כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה.

אסיים בעובדא אחת שהיה אצל מרן אור שבעת הימים בעל שם טוב הקדוש זצוק"ל שבא אליו איזה פריץ והתאונן על מצב בריאותו, ואמר לו הבעש"ט הקדוש שהוא מתעסק מידי הרבה בענייני גשמיות ותאוות העולם ועליו לשמור עצמו יותר ולא להיגרר אחר תאוות, ושאל הפריץ את הבעש"ט איך הוא מצליח לגדור עצמו ולא להיגרר אחר תאוות העולם הזה, ענה לו הבעש"ט שהוא מבוגר ממנו בכמה שנים וכבר דמו רגוע ואינו רץ אחר התאוות.

ובעת ההיא ישב שם נכדו של הבעש"ט הלא הוא הרה"ק בעל דגל מחנה אפרים זצוק"ל, ואחר שיצא הפריץ שאל הנכד את זקנו הגדול מדוע ענה לו כך, ולא ענה לו האמת במעלת כוחו של איש ישראל שיכול לשמור עצמו ולהיזהר מאיסורים ולהתגבר על תאוות העולם, ענה לו הבעש"ט שגוי אינו יכול להבין כוחו של איש ישראל.

והוסיף על זה אחר כך הרה"ק

הזפיץ ויצא לאור – עולם!

בעזרת השם יתברך

פה שיקאגו יצ"ד

אוצר אמרים ניצוצי אבות!

מיופץ בעת
בארה"ב

שיעורים נפלאים
ומעוררים
לעבודת השי"ת
על סדר פרקי אבות!
מאת ב"ק מרץ אדמו"ר
מזידיטשוב שליט"א

קנקן חדש מלא ישן
מוגש בלשון צח ובהיר
ביאורים ודרושים יקרים
בדרך העבודה הנלמדים
מפרקי אבות
בשילוב מאות עובדות
מגדולי הדורות
לעזור הלכות
לעבודתו יתברך שמו

קחו ברנר
אל ביתכם!

מחיר מיוחד לרגל ההוצאה!
להשיג בחנויות הספרים המובחרות
לפרטים: mso0548524363@gmail.com

הפצה
בארה"ב ע"י